

DOSAR NR. 5008/2/2010
(1449/2010)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A II-A PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 24 februarie 2011

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE -

GREFIER -

* * * *

Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție este reprezentat de procuror

Pe rol, judecarea cauzei penale privind pe inculpații **G.L.C., M.I.R., B.B. și G.D.I.**, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.12/P/2008 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.254 pct.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, respectiv art.254 pct.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns inculpatul G.L. C., personal și asistat de apărător ales, avocat C.C., M.I.R. personal și asistat de apărător ales, avocat V. P., B.B. personal și asistat de apărător ales, avocat P.V., G.D.I. personal și asistat de apărător ales, avocat V. P., lipsind martorii cetățeni turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y..

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează faptul că la dosar au fost depuse cereri de modificare a probatoriului, precum și cereri de excepții.

Reprezentanta Ministerului Public, față de lipsa martorilor, solicită a de face aplicarea dispozițiilor art.327 alin.3 C.p.p., instanța fiind în imposibilitatea de a proceda la audierea acestora.

Apărătorul ales al inculpatului G.L. C. solicită a se pune în discuție un element de probatoriu, fiind vorba de o chitanță emisă de Direcția de Taxe și Impozite Locale a Sectorului 1, față de care, în opinia sa, consideră necesar a se stabili cine este plătitorului acesteia. S-a invocat faptul că cetățenii turci au plătit o amendă. Solicită efectuarea unei adrese la Administrația Financiară – Direcția de Taxe și Impozite Locale a Sectorului 1

pentru a se comunica dacă s-a plătit o amendă de către cetățeni turci, respectiv de către Ș.S..

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii având în vedere obiectul cauzei, precum și faptul că nu s-a motivat legătura între solicitarea formulată și situația de fapt.

Deliberând, **Curtea** respinge cererea formulată de apărătorul inculpatului G.L. C., considerând că această probă nu este utilă față de obiectul cauzei.

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., dorește să depună la dosar un document din dosarul penal pe care l-a avut domnul S. și în care s-a făcut aplicarea dispozițiilor art.18¹ C.p., fiind obligat să plătească o amendă administrativă, amendă care a fost achitată. Dorește să dovedească faptul că nu clienții săi au pretins suma de bani.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opune a fi depus documentul la dosar.

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., solicită efectuarea unei adrese la Parchetul de pe lângă ÎCCJ pentru a se comunica care a fost rezoluția în dosarul lui S. și o adresă la trezorerie pentru a se comunica cine a fost persoana care a depus banii în numele lui S..

Reprezentantul Ministerului Public se opune la efectuarea adreselor solicitate a fi efectuate în cauză.

Curtea, după deliberare, respinge proba solicitată, apreciind că nu este utilă având în vedere obiectul cauzei.

Apărătorul ales al inculpatului B.B. solicită a se face aplicarea în cauză a prevederilor art.327 C.p.p., și nu insistă a se da citire declarațiilor martorilor, aceștia fiind audiați în cadrul actelor premergătoare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită a se da citire declarațiile martorilor denunțatori.

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., solicită ca martorii să fie audiați prin comisie rogatorie.

Apărătorul ales al inculpatului G.L. C. arată că a depus la dosar o cerere prin care a invocat o serie de excepții asupra cărora instanța nu s-a pronunțat. Arată că la data de 5 martie s-a dispus începerea urmăririi penale, iar la data de 6 martie s-a procedat la audiere.

Invocă excepția nulității cercetării judecătorești, nulitate ce decurge din patru temeuri diferite, respectiv încălcarea de către instanță a dispozițiilor art.291, art.330 și art.327¹ C.p.p., excepția nulității procedurii de prezentare pentru recunoaștere în fața martorului G.F., prin încălcarea de către instanță a dispozițiilor art.90 și 91, respectiv art.28 alin.1 C.p.p., excepția nulității procedurii de audiere a martorilor C.F., A. K., T.A., B.C., N.M.M., nulitate ce decurge din încălcarea de către instanță a dispozițiilor art.3 și 287 alin.1 C.p.p., excepția inadmisibilității probei cu declarațiile martorilor G.F., A.O., excepția inadmisibilității declarațiilor în ceea ce-l privește pe G.L. C. cu privire la audierea turcilor în condițiile în care nu se prevalează de faptul că sunt acte premergătoare, ci acte procedurale în condițiile în care pe data de 05 martie s-a început

urmărirea penală și pe 6 martie aceștia sunt audiați fără a se respecta vreo procedură, lipsa procedurii audierii prin comisie rogatorie a cetățenilor turci.

Reprezentantul Ministerului Public arată că excepțiile invocate sunt susțineri pe fondul cauzei legate de modul în care apărarea înțelege să critice probele administrate.

Curtea, deliberând, respinge așa zisele excepții invocate de către apărătorul inculpatului G.L., în realitate acestea nu sunt excepții, ci critici care pot fi invocate în cadrul concluziilor sau într-o eventuală cale de atac.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune, în principiu, audierii martorilor denunțatori prin comisie rogatorie, urmând ca apărarea să formuleze întrebările ce vor fi adresate acestora.

Apărătorul ales al inculpatului B.B. se opune audierii martorilor prin comisie rogatorie și solicită disjungerea cauzei pentru clientul său în temeiul art.38 C.p.p.. Consideră, de asemenea, că nu este necesară nici citirea declarațiilor martorilor denunțatori.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de disjungere a cauzei formulată de apărătorul inculpatului B.B..

Curtea, respinge cererea de disjungere a cauzei cu privire la inculpatul B.B. având în vedere legăturile care există între faptele de care sunt acuzați inculpații. De asemenea, apreciază că la dosar sunt suficiente probe pentru soluționarea cauzei și nu mai este necesară efectuarea comisiei rogatorii, o parte din cetățenii turci fiind audiați de către procuror, iar aspectele cunoscute de către martorii turci au fost relatate de către martorul A.K. care i-a invitat în România și s-a ocupat de toate formalitățile privind vizele de intrare în țară.

Urmează a se da citire declarațiilor martorilor cetățeni turci audiați de către procuror, respectiv martorii C. B., Ș.S. și Ș.S., citirea acestor declarații fiind de natură să ajute la mai buna înțelegere a situației de fapt.

Apărătorul ales al inculpatului G.L. C. invocă excepția nulității procedurii de citire a declarațiilor denunțatorilor.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției invocate întrucât procedura prevăzută de art.327 C.p.p. reglementează tocmai faptul de a se da citire declarațiilor atunci când este imposibilă audierea lor în instanță.

Curtea, respinge excepția invocată întrucât art.327 C.p.p. reglementează tocmai posibilitatea de a se da citire anumitor declarații când cei care le-au făcut nu sunt prezenți în instanță și nu se poate realiza audierea acestora.

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., arată că știe declarațiile și nu consideră necesar a se da citire acestora.

Se da citire declarațiilor martorilor denunțatori cetățeni turci C. B., Ș.S. și Ș.S..

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., arată că a depus la dosar, anterior acestui termen, o listă de cereri și solicită ca instanța să se pronunțe pe aceste cereri.

Curtea, apreciază necesar să se formuleze cererile oral având în vedere principiul oralității și îl invită pe domnul avocat să formuleze aceste cereri.

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., arată că a susținut cererile respective, iar instanța a precizat că le unește cu fondul. Solicită a se lua act că ridică excepția de nulitate absolută a probelor ce au fost realizate în faza premergătoare a dosarului, respectiv a declarațiilor martorilor turci, respectiv a recunoașterii făcute de pe planșa fotografică de către procurorul de caz în Istanbul. Împotriva procurorului de caz a formulat plângere penală pentru abuz în serviciu. Nu mai are alte cereri de formulat.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt critici aduse probelor administrate în cauză, critici pe fondul cauzei, motiv pentru care apreciază că această analiză revine exclusiv judecătorului la momentul când va delibera.

Curtea, deliberând, respinge așa zisa excepție ridicată de apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., în realitate privește critica modului în care s-a realizat administrarea anumitor probe, critică care poate fi formulată în cadrul concluziilor sau într-o eventuală cale de atac. Instanța nu a dispus unirea niciunei cereri prealabile cu fondul cauzei, deoarece în penal cererile și excepțiile nu pot fi unite cu fondul. La termenele anterioare s-a prorogat doar discutarea anumitor probe.

Apărătorii inculpaților arată, pe rând, că nu mai au cereri de formulat.

Nemaifiind cereri de formulat, **Curtea** constată cercetarea judecătorească terminată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților în fond.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că inculpații G.L. C., M.I.R., B.B. și G.D.I. au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prevăzută de art.254 pct.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, respectiv art.254 pct.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000. Potrivit probelor administrate în cauză, în esență, s-a reținut că inculpatul G.L. C., în calitate de comandant al Punctului de Frontieră la Aeroportul București Băneasa, a pretins 700 de euro de la 7 cetățeni turci pentru a le permite intrarea în țară și a nu le crea probleme în legătură cu intrarea în țară și, în final pentru a nu-i prezenta la arestare, dat fiind faptul că asupra unuia dintre aceștia, într-un bagaj a fost găsit un cartuș neutilizat. Ceilalți 3 inculpați, în calitate de ofițeri sau subofițeri de poliție au pretins – inculpați B.B. și G.D.I., respectiv primit - inculpatul M.I.R. suma de 700 de dolari în scopul de a le permite reîntoarcerea în țara de origine și a nu mai da curs dispozițiilor legale.

Consideră că situația de fapt reținută în actul de sesizare este evidențiată în mod concret de către probele administrate în cursul urmăririi penale, probe care au fost administrate și în cursul cercetării judecătorești. Relevante în acest sens sunt declarațiile date în calitate de martori, de către G.F., A.K., cât și de cetățenii turci audiați în cursul urmăririi penale. Potrivit declarațiilor date de G.F. rezultă că acesta a fost prezent în jurul orelor 19.00 în data de 05.09.2007, că a avut o întâlnire cu cei patru inculpați pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. De asemenea, acesta a evidențiat faptul că în zona de tranzit în care a fost condus se aflau 6 sau 7 cetățeni turci, l-a remarcat pe C.B. și l-a caracterizat ca fiind liderul grupului, a descris faptul că acestuia i-a fost solicitată suma de 1000 de dolari tocmai pentru a li se permite accesul în țară. Martorul confirmă că este persoana care a tradus personal cererea formulată de către inculpatul

G.L.. Această declarație se coroborează cu declarațiile cetățenilor turci din care rezultă modalitatea în care li s-a pretins cu titlu de mită suma de bani și scopul pentru care a fost pretinsă. De asemenea, martorii au făcut recunoașteri de pe planșa foto, aceștia indicându-i pe inculpați ca fiind persoanele care au pretins suma de 700 de dolari.

Relevante sunt și declarațiile date de martorul A.K., care confirmă primirea mesajului de la S.S., în sensul că i se aducea la cunoștință situația care se întâmpla în punctul de frontieră cât și faptul că polițiștii de frontieră au cerut cetățenilor turci o anumită suma de bani cu titlu de mită pentru a li se permite accesul în țară. Dovadă în acest sens este și sms-ul dat de către S.S. din care rezultă că prin intermediul traducătorului G.F. au luat cunoștință cetățenii turci de solicitarea polițiștilor de frontieră cât privește obținerea sumei de bani. De asemenea, martorii, cetățeni turci, evidențiază în declarațiile date modalitatea de constrângere exercitată de către inculpați în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În cursul urmăririi penale inculpații au negat infracțiunile săvârșite. Apărarea inculpatului G.L., care a precizat faptul că în ziua respectivă nu se afla la serviciu, a fost înlăturată prin declarațiile date de către martorii T.A.M., G.F., B.C., N.M.M., M.V..

Pentru toate aceste considerente, apreciază că este evidențiată cu certitudine vinovăția inculpaților, motiv pentru care solicită condamnarea acestora la pedeapsa închisorii, cu executare în regim de detenție pentru infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Solicită a se face aplicarea dispozițiilor art.71- 64 lit.a, b și c C.p.. De asemenea, având în vedere calitatea deținută de inculpați la momentul săvârșirii infracțiunii, solicită a se face aplicarea în condițiile art.65 C.p., a dispozițiilor art.64 lit.a, b și c C.p. Solicită ca pedepsele să reflecte pericolul social deosebit, calitatea deținută de inculpați, conduita procesuală a acestora, urmând a fi orientate spre maximul special prevăzut de lege.

Având în vedere dispoziția de neîncepere a urmăririi penale față de cetățenii turci, în temeiul art.255 pct.2 C.p. raportat la art.10 lit. i¹ C.p.p., urmează a se da eficiență dispozițiilor art.255 alin.5 C.p. și a se dispune restituirea sumei de 700 de dolari de către M.I.R. către Ș.Ș..

Solicită, de asemenea, a se deduce durata reținerii și arestării preventive a inculpaților și obligarea acestora la cheltuieli judiciare către stat.

De asemenea, înregistrările convorbirilor telefonice între G.F. și inculpatul G. sunt relevante în a evidenția implicarea inculpatului G.. În mod direct inculpatul G. îi sugerează martorului modalitatea în care trebuia să prezinte situația, de a nu-l implica în toată această activitate, încercând să-i inducă ideea că este nevinovat.

Apărătorul inculpaților M.I.R. și G.D.I., având cuvântul, arată faptul că s-a sesizat în mod corect un trafic de persoane la punctul de frontieră de către clienții săi, respectiv faptul că 7 cetățeni turci cu vize de oameni de afaceri au dorit să intre în țară și în acel moment a început să se desfășoare activitatea specifică de la un punct de graniță. La controlul bagajelor a fost găsit un cartuș, moment în care au venit toate organele statului. Consideră că în acel moment era imposibil a se solicita de către oricare altă persoană vreo sumă de bani de la cetățenii turci. Clienții săi și-au făcut datoria. De

asemenea, solicită a se observa că nu se face referire la aceștia în convorbirile telefonice interceptate. Din punct de vedere logic, solicită a se observa că procurorul care a întocmit rechizitoriul este illogic întrucât nu se stabilește dacă există vreo legătură directă infracțională între inculpați și cetățenii turci. Consideră că este illogică această construcție infracțională de luare de mită.

La dosarul cauzei a fost depusă o chitanță din care rezultă că s-a plătit o amendă. Procurorul de caz trebuia să verifice la trezorerie și să constate cine a plătit suma de bani cu titlu de amendă.

Solicită a se observa că din nici o probă nu rezultă că inculpații au săvârșit infracțiunea de luare de mită reținută prin rechizitoriul. De asemenea, solicită a se lua act că din toate probele legal administrate nu rezultă săvârșirea infracțiunii. Procurorul de caz s-a deplasat la Istanbul și a procedat la audierea martorilor. Consideră că aceste probe sunt nule absolut întrucât nu se poate deplasa nici un procuror român să administreze o probă pe teritoriul statului turc fără să respecte legea. În acest sens, a depus la dosar Tratatul încheiat între România și Turcia din care rezultă modul în care se poate administra o probă în folosul unui dosar penal în condițiile legii, adică prin comisie rogatorie. Însă, pentru a se face acest lucru trebuia să se înceapă urmărirea penală. Sub acest aspect, solicită a se constata nulitatea absolută a acestor probe, respectiv a declarațiilor martorilor, a recunoașterii după planșele foto.

În concluzie, solicită a se dispune achitarea inculpaților în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a C.p.p., în principal, și în subsidiar, art.10 lit. c C.p.p., fapta nefiind săvârșită de inculpați.

Apărătorul ales al inculpatului G.L. C., având cuvântul, arată că menține punctul de vedere cu privire la nulitatea probelor instrumentate ca declarații în virtutea procedurilor impuse de convențiile între România și Turcia. Dincolo de acest aspect, declarațiile se constituie probe atâta timp cât acestea se coroborează cu alte probe.

Cu privire la clientul său, elementele de probatoriu nu se corelează cu declarațiile care cad sub incidența nulității. În aceste condiții, probele existente la dosar atestă faptul că inculpatul G. era în imposibilitatea săvârșirii faptei față de care este incriminat prin prisma faptului că nu se afla efectiv acolo. Cei care declară și denunță se prevalează de faptul că „am aflat”, „am auzit”, „așa mi s-a spus”. Nimeni nu poate confirma dacă s-a dat o sumă de bani, dacă au fost persoanele respective. În fața instanței de judecată nici unul dintre martorii audiați nu a putut confirma cu certitudine și s-au ascuns în spatele sintagmei „nu știu”.

Pe cale de consecință, raportat și la prevederile art.67, 68 C.p.p., consideră că se impune achitarea inculpatului G. în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit. c C.p.p., în principal și, în subsidiar, achitarea inculpatului în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a C.p.p.

Apărătorul ales al inculpatului B.B., având cuvântul, solicită achitarea inculpatului în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a C.p.p., în principal, și în subsidiar, art.10 lit. c C.p.p., fapta nefiind săvârșită de inculpați. Inculpații au fost trimiși în judecată pe baza unor probe în baza cărora nu se impune condamnarea acestora,

acestea fiind probe pentru sesizarea instanței. Solicită a se constata faptul că la data când procurorul s-a deplasat la Istanbul, împotriva clientului său nu era începută urmărirea penală.

Nu există la dosar nici o probă din care să rezulte că inculpatul B.B. ar fi pretins vreo sumă de bani.

La întrebarea instanței, *inculpații*, pe rând, arată că au fost reținuți 24 de ore, din data de 09 martie 2010 ora 21.00 până la 10 martie 2010 ora 21.00.

Inculpatul G.L. C., având ultimul cuvânt, arată că el nu era în aeroport. Se afla în concediu la mare împreună cu familia. A fost ofițer în cadrul Direcției Generale Anticorupție și știe cum se lucrează acolo.

Acele convorbiri telefonice au avut loc în anul 2008, la jumătate de an după ce s-a petrecut fapta. În aprilie 2008 au fost toți la DNA, însă acele declarații lipsesc de la dosar. De asemenea, i s-au prezentat la DGA probe care sunt trecute la secret.

Se consideră nevinovat.

Inculpatul M.I.R., având ultimul cuvânt, se consideră nevinovat. A fost în seara aceea de serviciu, însă după găsirea cartușului a plecat acasă și nu a participat la nimic. El a sesizat că veneau cu viză de afaceri, însă ei erau muncitori. G.F. nu l-a recunoscut de pe planșele foto când a dat prima declarație la DNA. Ulterior, în 2010 l-a recunoscut. Solicită a se observa că declarațiile sunt scrise de procuror și semnate de turci. Pe declarațiile acestora apare ștampila DNA-ului.

Inculpatul B.B., având ultimul cuvânt, se consideră nevinovat. Lucrează de 6,7 ani acolo și înainte a lucrat la SRI. A aplicat întotdeauna legea și și-a făcut datoria. Nu a fost reclamat niciodată. În seara respectivă nu s-a pus problema de a lua vreo sumă de bani. Dse vorbește de organe de anchetă, însă el nu efectua anchete și nu avea cum să ia măsuri împotriva acelor oameni.

Inculpatul G.D.I., având ultimul cuvânt, se consideră nevinovat și nu știe nimic din ceea ce s-a întâmplat. Traducătorul a ajuns acolo după ce ei au plecat. Lucra doar de 3 zile acolo.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru deliberare și pentru ca părțile să depună concluzii scrise,

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de **10 martie 2011**.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24 februarie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 10 martie 2011

Curtea, în aceeași compunere și pentru aceleași motive,

D I S P U N E,

Amână pronunțarea cauzei la data de **17 martie 2011.**

Pronunțată în ședință publică, azi, 10 martie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

**DOSAR NR. 5008/2/2010
(1449/2010)**

**R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A II-A PENALĂ**

SENTINȚA PENALĂ NR. 122/F

Ședința publică de la 17 martie 2011

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE -

GREFIER -

* * * *

Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție este reprezentat de procuror

Pe rol, judecarea cauzei penale privind pe inculpații **G.L. C., M.I.R., B.B. și G.D.I.**, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.12/P/2008 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.254 pct.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, respectiv art.254 pct.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 februarie 2011 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, iar instanța având

nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea la datele de 10 și 17 martie pentru când a hotărât următoarele.

CURTEA

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, au fost trimiși în judecată inculpații **G.L. C.**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 pct.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, **M.I.R.**, **B.B.** și **G.D.I.**, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. 254 pct.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

În fapt, s-a reținut, în esență, că inculpatul G.L. C., în calitate de comandant al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins suma de 700 USD de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., pentru a le permite intrarea în țară, a nu le crea probleme în legătură cu intrarea în țară și, în final, a nu-i prezenta la arestare (având în vedere faptul că într-un bagaj al martorului Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat).

În sarcina inculpatului M.I.R. s-a reținut că în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins și primit suma de 700 USD de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat.

În sarcina inculpatului B.B. s-a reținut că în calitate de ofițer principal I în cadrul compartimentului „Combaterea infracționalității transfrontaliere” al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat.

În sarcina inculpatului G.D.I. s-a reținut că în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat.

Actul de inculpare se întemeiază în principal pe denunțul formulat de A.K. și declarațiile date de acesta, procesele-verbale de constatare a efectuării actelor premergătoare, declarațiile inculpaților, procesele-verbale de recunoaștere, declarațiile martorilor T.A., A.E.-I., C. B., Ș.S. și Ș.S., declarațiile celorlalți martori, documentele în copie de la Punctul Poliție de Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, procesele-verbale de transcriere a

convorbirilor telefonice purtate între G.L. C. și G.F., documentele depuse de denunțatorul A.K., lista persoanelor programate a fi cazate la complexul Diana, copii ale pașapoartelor celor șapte cetățeni turci, procesele-verbale încheiate de scms. Z.A.I., ofițer de poliție judiciară din cadrul D.G.A. și opisul convorbirilor și comunicărilor telefonice ale posturilor telefonice utilizate de inculpatul G.L. C. și martorului G.F..

În faza cercetării judecătorești au fost reaudiați inculpații, martorii I.L., G.A.C., V.F., G.F., T.A.M., C.L., B.C., M.V.C., M.I., N.M.M., K.A., A.E.I., B.M., C.M. și C.F.V., s-a depus o adresă de la I.G.P.F. privind faptul că ofițerii de poliție aflați în concediu de odihnă se pot prezenta la locul de muncă în timpul concediului.

Audierea martorilor și administrarea tuturor probelor din faza de cercetare judecătorească, s-a făcut atât la solicitarea Parchetului cât și a inculpaților.

Apărătorii inculpaților au formulat tot felul de cereri și excepții cum ar fi excepția nulității cercetării judecătorești, excepția nulității procedurii de prezentare spre recunoaștere, excepția nulității procedurii audierii martorilor, excepția inadmisibilității probei cu declarațiile martorilor G.F., K.A. și T.A.M., s-a solicitat efectuarea de adrese către instituții pentru a se obține relații care nu au legătură cu cauza, instanța punând în vedere că aceste aspecte pot fi criticate în cadrul concluziilor, dar nu sunt excepții în sensul reglementat de lege.

Analizând toate probele administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală cât și în faza de cercetare judecătorească, instanța reține următoarea situație de fapt:

În data de 5.09.2007 în jurul orelor 18.00, a sosit pe Aeroportul București – Băneasa „Aurel Vlaicu” cursa Istanbul – București cu nr. JOR 2102, iar printre pasageri se aflau și cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y..

Cei șapte cetățeni turci posedau pașapoarte valabile, emise de autoritățile din Republica Turcia și vize scurte de ședere în România, care le dădeau dreptul la o ședere de maximum 90 de zile în țară.

Vizele au fost legal aplicate de Consulatul General al României la Izmir, Republica Turcia, la inițiativa S.C. Romtaș Expres Trans SRL București, societatea avându-l ca administrator și reprezentant pe martorul K. A.

Odată ajunși pe Aeroportul București – Băneasa, cei șapte cetățeni turci s-au prezentat la culoarul de intrare în țară unde lucrători de la poliția de frontieră urmau să îi supună controlului documentelor, pentru a vedea dacă îndeplinesc condițiile pentru a intra în țară.

Controlul a fost efectuat de inculpatul M.I.R. și martorii C.L. și I.L.. Trei dintre cetățenii turci au fost trecuți în baza de date cu persoanele intrate în țară, fără nicio problemă, în timp ce discuțiile au apărut doar în legătură cu ceilalți patru cetățeni turci.

Pe fondul acestor neînțelegeri și neclarități legate de îndeplinirea de către cetățenii turci a condițiilor de intrare în țară, întregul grup a fost luat de-o parte, într-o zonă separată.

În momentul în care au fost conduși pentru continuarea controlului, inculpatul G.L. C., șeful Punctului Poliție de Frontieră, i-a cerut martorului C. B. ca fiecare membru al grupului să dea suma de 100 USD pentru a li se permite intrarea în țară și a nu li se crea probleme.

În declarația din 6.03.2010 martorul C. B. a arătat că această cerere i-a fost făcută direct, folosindu-se câteva cuvinte din limba turcă.

Din procesul-verbal de recunoaștere după planșa foto, rezultă că martorul C. B. l-a indicat fără ezitare pe inculpatul G.L. C. ca fiind persoana care i-a solicitat suma de 100 USD pentru fiecare membru al grupului.

Pentru că martorul C. B. nu a fost de acord cu această cerere, lucrătorii de poliție de frontieră au trecut la o nouă etapă a procedurii de control, ce nu era obligatorie, respectiv la controlul corporal și al bagajelor celor șapte cetățeni turci. Decizia asupra efectuării controlului a fost luată de șeful de tură din momentul respectiv, inspector M.V., care a fost sesizat de mai mulți lucrători cu privire la neîndeplinire condițiilor de intrare în țară de cetățenii turci.

Cu ocazia controlului asupra cetățenilor turci au fost găsite doar obiecte de uz personal și sume de bani, aproximativ 1000 USD de persoană.

Asupra martorului Ș.S. s-a găsit cu ocazia controlului bagajelor acestuia un „cartuș orb de pistol cu capsă nepercutată”, precum și file foto, conținând imagini cu acesta, în diverse ipostaze, purtând arma asupra sa.

Acesta a fost un motiv pentru polițiștii de frontieră să considere că întreg grupul ar fi, de fapt, alcătuit din cetățeni de origine kurdă, implicați în acte de terorism.

În această situație, polițiștii de frontieră au apreciat că există un risc iminent de terorism și au solicitat prezența Brigăzii Antiteroriste a Serviciului Român de Informații. După ce au verificat situația pentru care au fost sesizați, lucrătorii Serviciului Român de Informații au plecat fără să ia nicio măsură.

Grupul de cetățeni turci a fost așteptat pe Aeroportul Băneasa de martorul A.E.I. consilier juridic la S.C. Romtaș Expres Trans SRL București care s-a deplasat la solicitarea administratorului societății, martorul denunțator A.K. pentru a se asigura că procedura de intrare în țară decurge normal și pentru a prelua invitații societății.

Pe drumul către aeroport, martorul A.E.I. a discutat la telefon cu unul dintre cetățenii turci care i-a spus că nu sunt lăsați să intre în țară. Ajuns la aeroport, martorul a fost informat de un polițist de frontieră că asupra unuia dintre cetățenii turci a fost găsită muniție. Martorul l-a informat telefonic pe K.A. despre cele întâmplate, iar acesta s-a deplasat de urgență la aeroport.

Din declarația martorului K.A. rezultă că invitațiile făcute celor șapte cetățeni turci erau pentru tratative și negocieri comerciale.

Ajungând la aeroport, martorului K.A. nu i s-a precizat că ar exista nereguli cu privire la condițiile de intrare în țară, doar în final i s-a spus că s-a găsit un cartuș în bagajul unuia dintre cetățenii turci invitați de martor.

Lucrătorii de poliție ar fi avut posibilitatea, dacă ar fi dorit să își facă datoria și să aibă rol activ, să ceară firmei care i-a invitat pe cetățenii turci să facă dovada îndeplinirii condițiilor legale (de cazare, de hrană, etc.).

Pe parcursul șederii în Aeroportul Băneasa a grupului de cetățeni turci, în perioada 5.09.2007 – 7.09.2007 aceștia au fost de multe ori separați, alteori lăsați să stea împreună, câteodată ținuti în grupuri restrânse. În special martorul Ș.S. și fratele său mai mare Ș.S. au fost interogați separat de restul grupului.

Martorul G.F., traducător autorizat de limbă turcă, l-a indicat pe inculpatul G.L. C. ca fiind unul dintre cei care au cerut mită grupului de cetățeni turci pentru a nu avea probleme la intrarea în țară și a nu fi duși la arestare.

Din procesul-verbal de recunoaștere după planșa fotografică, rezultă că martorul G.F. i-a indicat fără să ezite pe inculpații G.L. C., M.I.R., B.B. și G.D.I. ca fiind cei care au cerut mită grupului de cetățeni turci.

Din declarațiile date de martorul G.F., traducător, reiese că acesta a ajuns pe Aeroportul Băneasa în jurul orelor 19.00 din data de 5.09.2007. Martorul s-a întâlnit cu cei patru inculpați, care se găseau într-un birou, apoi martorul a fost condus în zona de tranzit, unde se aflau șase din cei șapte cetățeni turci, lipsind Ș.S.. La locul respectiv se găsea și inculpatul G.L. C. care i-a spus să traducă lui C. B. că trebuie să dea 1000 USD pentru a nu avea probleme și a li se permite accesul în țară.

Martorul a mai arătat că „numitul C. B. a avut o atitudine ambiguă, astfel încât, fără a accepta sau respinge propunerea, a dat de înțeles că se poate discuta în continuare”.

După descoperirea cartușului în bagajele martorului Ș.S., s-a început o anchetă penală față de acesta. Ancheta a fost efectuată de lucrătorii de cercetări penale, inspectorii B.C. și N.M.M..

S-a format dosarul nr.1164/D/P/2007 la Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial București, iar prin ordonanța din 9.11.2007 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală și în baza art.18¹ Cod penal s-a aplicat o amendă administrativă în suma de 100 RON.

După descoperirea cartușului, cererile de mită ale inculpaților și-au schimbat obiectul, în sensul că se solicită mită pentru a permite cetățenilor turci să se întoarcă acasă, în Turcia.

Martorul G.F., traducătorul, a mai arătat că la un moment dat, după descoperirea cartușului se găsea într-o cameră unde se mai aflau cetățenii turci Ș.S. și Ș.S. și inculpații M.I.R., B.B. și G.D.I., iar cu această ocazie cei trei lucrători de poliție, adică inculpații menționați, au pretins împreună suma de 700

USD, câte 100 de persoană pentru ca grupul să nu fie reținut pe aeroport, iar Ș.S. să nu fie prezent la arestare.

Ș.S., fratele mai mare al lui Ș.S. a fost adus în camera respectivă doar în momentul în care S. a precizat că toți banii sunt la fratele său. Ulterior, cererea de a se plăti suma de bani de 700 USD a fost reiterată de inculpatul M.I.R. către numitul Ș.S..

Din procesul-verbal de recunoaștere după planșa fotografică, încheiat la 6.03.2010, se constată că martorul Ș.S. i-a identificat pe inculpații M.I.R., B.B. și G.D.I., ca fiind cei ce i-au pretins mită pentru a nu fi prezentați la arestare.

Martorul S.Ș.l-a menționat pe inculpatul M.I.R. ca fiind cel ce a pretins și a primit suma de 700 USD de la el personal, pentru ca fratele său S. să nu fie prezent la arestare.

Martorul G.F. a tradus toate susținerile și cererile inculpaților, polițiști de frontieră, aspect ce rezultă din declarațiile traducătorilor și ale martorilor cetățeni turci.

Martorul Ș.S. a transmis, la data de 5/6.09.2007 ora 00.30 un mesaj denunțatorului A.K., cel care a făcut practic invitațiile cetățenilor turci, mesajul fiind formulat în limba turcă și având următorul conținut „*A. bey burdaki dercuman para istiyor yoksa ben karişmamdiyoy bu adam mahkemeyi beklemek zorunda diyoy, lütfen birşey yapalım!*”.

Mesajul a fost tradus de traducătorul autorizat H.R. și constă în „Domnule A. traducătorul de aici cere bani, altfel acest om trebuie să aștepte decizia instanței. Vă rog să facem ceva”.

Existența mesajului și conținutul acestuia, numerele de apel, data și ora au fost constatate personal în cursul anchetei de inspector principal S.A., ofițer de poliție judiciară, la data de 9.01.2008, fiind încheiat un proces-verbal care se află la dosar.

Despre mesaj s-a făcut mențiunea încă de la începutul cercetărilor, în denunțul și declarațiile lui A.K. și în declarația martorului Ș.S., care a arătat că el personal a dat mesajul respectiv.

Cu puțin timp înaintea mesajului, A.K. a fost apelat telefonic de Ș.S. care i-a cerut ajutorul pentru că polițiștii de frontieră le creează probleme.

Din aceste date, rezultă că afirmația făcută de martorul Ș.S. în conținutul mesajului, în sensul că banii ar fi ceruți de traducător, trebuie înțeleasă în sensul că traducătorul a tradus cererea de mită a polițiștilor de frontieră.

În final, la capătul tuturor amenințărilor și presiunilor, obosiți, dezorientați și speriați de ceea ce li se întâmplă, cei șapte cetățeni turci au hotărât să plătească polițiștilor de frontieră 700 USD.

Astfel, martorul Ș.S. a plătit efectiv suma de 700 USD (câte 100 USD/persoană) inculpatului M.I.R., reprezentând mita solicitată.

Totodată, martorul a plătit și suma de 200 USD martorului G.F. reprezentând serviciul de traducere. Plata efectivă a sumei de 700 USD este

confirmată și de martorii C. B., Ș.S., Ș.S. și de traducătorul G.F., în declarațiile pe care aceștia le-au dat.

După ce au dat suma de 700 USD, celor șapte cetățeni turci li s-au încheiat fișe de nepermitere a intrării în țară, cu motivarea că nu au documente justificative pentru scopul vizitei și mijloace suficiente de întreținere pe perioada șederii.

Cetățenii turci au părăsit țara la 7.09.2007 cu un zbor al companiei „Blue Air” în direcția Istanbul.

Vinovăția inculpaților este dovedită cu probele administrate în cauză, în primul rând cu declarațiile denunțatorului A.K., ale traducătorului G.F., ale celorlalți martori cu înregistrările telefonice și cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, martorul A.K., cel care i-a invitat pe cetățenii turci, a arătat în declarațiile date că acestora li s-au cerut bani pentru a li se permite intrarea în țară și a nu li se crea probleme.

De asemenea, martorul traducător G.F., în declarațiile date, a menționat că inculpații, în calitate de polițiști de frontieră, au solicitat cetățenilor turci bani și în final au primit suma de 700 USD de la aceștia pentru a le permite să părăsească țara.

Vinovăția inculpaților rezultă și din înregistrările telefonice dintre inculpatul G.L. C. și martorul traducător G.F., din acestea rezultând clar că inculpatul îi spune martorului „... dumneavoastră nu recunoașteți nimic”, și „Deci e prima condiție; nu e adevărat, domne' ! – domne', că ai trecut pe roșu!, nu e adevărat domne'! Da? Deci asta e tot ce aveți de făcut; și după aia ne-om vedea zilele următoare ...”. „Ei pot să spună și toaca în cer ... nu știu despre ce e vorba dar chiar nu mă interesează ... acesta e primul lucru de bază ... Ei pot să spună acolo și toaca în cer; răspunsul e invariabil: nu e adevărat sau nu-mi aduc aminte. Da? Îl luați pe nu în brațe pe linie. Da? Deci restul e treaba lor nu e a dumneavoastră. Da? Haideți, că trebuie să intru aicea la cineva la ... Da?”.

Inculpatul G.L. C. se referea la faptul că martorul trebuia audiat de organele de urmărire penală și nu trebuie să recunoască nimic cu privire la banii dați de cetățenii turci.

Înregistrările telefonice și discuțiile de pe acestea nu au fost contestate, martorul G.F. arătând că aceste discuții le-a avut cu inculpatul G.L. C..

Aceste discuții fac dovada certă a preocupărilor inculpatului G.L. de a ascunde adevărul, dar în același timp sunt și o dovadă puternică a vinovăției inculpatului G.L. și a celorlalți inculpați.

Nu ar fi avut nici un sens ca inculpatul G.L. C. să îi spună martorului să nu recunoască nimic, dacă el ar fi fost nevinovat și dacă polițiștii de frontieră nu ar fi luat mită.

Inculpatul G.L. C. a încercat să se apere susținând că la data de 5.09.2007 – 7.09.2007 nu a fost la serviciu și se afla în concediu de odihnă.

Apărarea inculpatului este contrazisă de declarațiile martorilor G.F., T.A, dar și de declarațiile cetățenilor turci audiați de procuror.

Astfel, martorul traducător G.F. a arătat că la aeroport a discutat cu inculpatul G.L., inculpatul solicitând bani de la cetățenii turci.

Martorul T.A., inspector la Poliția de Frontieră, la acea dată fiind adjunctul șefului Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Băneasa, deci adjunctul inculpatului G.L., a declarat că inculpatul G.L. C. se afla la serviciu în data de 5.07.2007 și că a discutat cu acesta despre măsurile ce trebuie luate în legătură cu cetățenii turci.

Martorul B.C, ofițer de cercetări penale în cadrul Punctului Poliției de Frontieră Aeroport București – Băneasa a declarat că din discuțiile avute cu colegii, a înțeles că era prezent și „domnul comandant” (adică inculpatul G.L. C.).

De asemenea, martorul N.M.M., ofițer de cercetări penale, a declarat că inculpatul G.L. C. a fost la serviciu în ziua de 5.07.2007.

Toate aceste declarații conformă, fără nici un dubiu că inculpatul G.L. C. a fost la serviciu în perioada 5.09.2007 – 7.09.2007.

Faptul că anumiți martori în timpul cercetării judecătorești nu au putut preciza dacă l-au văzut la serviciu pe inculpatul G.L. C. nu este de natură să răstoarne probele care dovedesc cu certitudine că inculpatul G. a fost la serviciu.

Anumite declarații date de lucrătorii de poliție de frontieră trebuie privite cu circumspecție, având în vedere raporturile de colegialitate cu inculpatul și funcția deținută de acesta.

Inculpatul M.I.R. a susținut că deși la data de 5.09.2007 a fost prezent la serviciu, odată cu terminarea turei sale a plecat acasă, nefiind prezent la evenimentele petrecute cu cetățenii turci, privind solicitarea de mită.

Din declarația martorului C.M. rezultă că la data de 5.07.2007 a fost învoită de șeful de tură M.V., iar ștampila i-a fost atribuită inculpatului M.I.R. care a înlocuit-o la control, pe sensul de intrare în țară.

Prezența la serviciu a inculpatului M.I.R. este confirmată și de martorii C. B., Ș.S., Ș.S. și G.F..

Inculpatul B.B. este indicat, fără echivoc, de martorii C. B. și Ș.S., precum și de martorul traducător G.F., că a pretins mită de la cetățenii turci C. B. și Ș.S. pentru a nu le crea probleme și pentru a fi lăsați să părăsească țara și pentru ca Ș.S. să nu fie dus la arestare.

Și inculpatul G.D.I. a fost indicat de martorii C. B. și Ș.S., dar și de martorul traducător G.F. că a pretins plata unei sume de bani cu titlu de mită de la cetățenii turci pentru a nu le crea probleme.

Probele administrate în cauză dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților, în primul rând declarațiile martorului traducător G.F., ale martorului denunțător, dar și declarațiile celorlalți martori audiați în cauză.

Inculpații pe timpul cercetării judecătorești au fost asistați de avocați aleși, au avut posibilitatea să propună probe, să formuleze cereri, beneficiind de toate drepturile și garanțiile pentru un proces echitabil.

Instanța a admis inculpațiilor acele probe pertinente, considerente și utile cauzei și a respins acele cereri și probe care nu erau utile cauzei.

În privința cetățenilor s-a dispus citarea acestora dar nu s-au prezentat în fața instanței, dându-se citire declarațiilor acestora.

Referitor la solicitarea de a se audia cetățenii turci prin comisie rogatorie este de subliniat că instanța a apreciat că nu este utilă cauzei audierea acestora, la dosar fiind probe suficiente pentru stabilirea cu certitudine a situației de fapt.

Potrivit art.329 Cod procedură penală, dacă în cursul cercetării judecătorești administrarea unei probe anterior admise apare ca inutilă, instanța după ce ascultă procurorul și părțile, poate dispune ca acea probă să nu mai fie administrată.

Din jurisprudența CEDO rezultă că instanțele naționale nu sunt obligate ca în cadrul cercetării judecătorești să readministreze toate probele din faza de urmărire penală, având obligația să readministreze doar acele probe care sunt necesare și utile soluționării cauzei.

Apărătorii inculpații au invocat și aspectul că audierea martorilor cetățeni turci s-a făcut de către procur, care s-a deplasat în Turcia, fără să fie respectate dispozițiile legale și fără să fie de față și avocații inculpațiilor.

CEDO s-a pronunțat în sensul că în cadrul procesului pot fi folosite și acele probe care au fost obținute fără respectarea strictă a dispozițiilor legale, dacă se coroborează cu celelalte probe ale cauzei.

Față de toate considerentele reținute, se constată că:

1. Fapta **inculpatului G.L. C.** care, în calitate de comandant al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins suma de 700 USD de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., pentru a le permite intrarea în țară, a nu le crea probleme în legătură cu intrarea în țară și, în final, a nu-i prezenta la arestare (având în vedere faptul că într-un bagaj al martorului Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat), întrunește conținutul constitutiv al infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin. 1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

2. Fapta **inculpatului M.I.R.** care, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins și primit suma de 700 USD de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

3. Fapta **inculpatului B.B.** care, în calitate de ofițer principal I în cadrul compartimentului „Combaterea infracționalității transfrontaliere” al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

4. Fapta **inculpatului G.D.I.** care, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y., în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Ș.S. s-a găsit un cartuș neutilizat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

La stabilirea pedepselor aplicate inculpaților, se vor avea în vedere dispozițiile art.72 Cod penal, respectiv pericolul social al faptelor, circumstanțele reale în care au fost comise, modalitatea de săvârșirea, dar și circumstanțele personale ale inculpaților, care nu au antecedente penale, s-au prezentat la termenele fixate pentru soluționarea cauzei, se va ține cont de timpul scurs de la data comiterii faptelor, respectiv 05.09.2007 și până în prezent.

De asemenea, se va avea în vedere că inculpații au comis faptele în calitatea lor de polițiști de frontieră, prin aceasta aducând o gravă atingere imaginii instituției unde lucrau, dar și impresii pe care cetățenii străini o au despre țara noastră.

Nu sunt motive pentru a se reține în sarcina inculpaților circumstanțe atenuante și care să justifice reducerea pedepselor sub minimul prevăzut de lege, ținând cont de atitudinea nesinceră a inculpaților și de gravitatea faptelor comise.

Se apreciază că scopul pedepselor ce vor fi aplicate inculpaților se poate atinge și prin suspendarea sub supraveghere a acestor pedepse, potrivit art.86¹ Cod penal, având în vedere că măsurile de supraveghere și obligațiile ce vor fi stabilite de către instanță sunt de natură să garanteze reeducarea inculpaților.

Art.86¹ alin.1 lit.c Cod penal, arată că se poate dispune suspendarea executării pedepsei atunci când se apreciază, ținând seama de persoana condamnatului, de comportamentul său după comiterea faptei, că pronunțarea condamnării constituie un avertisment pentru acesta, și chiar fără executarea pedepsei condamnatul nu va mai săvârși alte infracțiuni.

În cauză sunt îndeplinite aceste condiții și trebuie subliniat faptul că prin condamnarea inculpaților aceștia își vor pierde calitatea de lucrători de poliție,

cea ce reprezintă o altă sancțiune destul de severă pe care o vor suporta inculpații.

În situația în care inculpații nu vor respecta măsurile stabilite de către instanță, există posibilitatea revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere potrivit art.86⁴ Cod penal.

Totodată, dacă în termenul de încercare inculpații vor comite cu intenție alte fapte penale, se va revoca suspendarea executării sub supraveghere iar pedeapsa ce va fi aplicată nu se va contopi cu cea din cauza de față, urmând să fie executată în întregime alături de prezenta pedeapsă.

De asemenea, se mai apreciază că pedeapsa accesorie, precum și pedeapsa complementară, trebuie aplicate în conținutul prevăzut de art.64 lit.a-c Cod penal tocmai în considerarea gravității faptelor comise de către inculpați.

Așa fiind, în baza art.254 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, va condamna pe inculpatul G.L. C. la 3 ani și 6 luni închisoare și va aplica 2 ani pedeapsă complementară, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a-c Cod penal.

În sarcina inculpatului G.L. C. se rețin și prevederile alin.2 al art.354 Cod penal, având în vedere funcția acestuia de comandant și atribuțiile de control pe care le avea la punctul de frontieră.

Se va face aplicarea art.71-64 lit.a-c Cod penal.

În baza art. 86¹ Cod penal se va suspenda sub supraveghere executarea pedepsei și se va fixa termen de încercare potrivit art.86² Cod penal pe o durată de 7 ani.

În privința inculpatului G.L. C., instanța a apreciat că este necesar un termen de încercare de 7 ani, având în vedere că acesta, în funcția de comandant poartă o răspundere mai mare pentru comiterea faptelor, situație în care trebuie să suporte și o sancțiune mai severă și, de asemenea, să se prezinte lunar la Serviciul de protecție a victimelor.

În baza art.86³ Cod penal pe durata termenului de încercare, inculpatul va trebui să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte lunar la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii se va suspenda și executarea pedepselor accesorii.

În baza art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și art.7 pct.1 din Legea nr.78/2000 va condamna pe inculpații M.I.R., B.B. și G.D.I. la câte 3 ani

Închisoare fiecare și va aplica câte 2 ani pedeapsă complementară, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a-c Cod penal.

Se va face aplicarea art.71-64 lit.a-c Cod penal.

În baza art. 86¹ Cod penal va suspenda sub supraveghere executarea pedepselor și va fixa termen de încercare pe timp de 5 ani pentru fiecare inculpat, instanța apreciind că acest termen de încercare este suficient în privința acestor inculpați.

În baza art.86³ Cod penal pe durata termenului de încercare, inculpații vor trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte trimestrial la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii se va suspenda și executarea pedepselor accesorii.

Se va confisca de la fiecare inculpat suma de 175 USD și dispune restituirea către cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y..

Confiscarea acestei sume de la fiecare inculpat este determinată de faptul că nu s-a putut stabili cum au împărțit inculpații banii primiți de la cetățenii turci, iar în această situație s-a apreciat că este normal să se confişte de la fiecare inculpat suma de 175 USD, iar restituirea către cetățenii turci este determinată de faptul că aceștia au fost constrânși să dea mită.

Se va constata că toți inculpații au fost reținuți 24 de ore de la 9.03.2010 la 10.03.2010.

Inculpații vor fi obligați la câte 2000 lei cheltuieli judiciare statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

1. În baza art.254 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, condamnă pe inculpatul **G.L. C.** la 3 ani și 6 luni închisoare și aplică 2 ani pedeapsă complementară, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a-c Cod penal.

Aplică art.71-64 lit.a-c Cod penal.

În baza art. 86¹ Cod penal suspendă sub supraveghere executarea pedepsei și fixează termen de încercare potrivit art.86² Cod penal pe o durată de 7 ani.

În baza art.86³ Cod penal pe durata termenului de încercare, inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte lunar la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

2. În baza art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și art.7 pct.1 din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpații **M.I.R., B.B. și G.D.I.** la câte 3 ani închisoare fiecare și aplică câte 2 ani pedeapsă complementară, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a-c Cod penal.

Aplică art.71-64 lit.a-c Cod penal.

În baza art. 86¹ Cod penal suspendă sub supraveghere executarea pedepselor și fixează termen de încercare pe timp de 5 ani pentru fiecare inculpat.

În baza art.86³ Cod penal pe durata termenului de încercare, inculpații trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte trimestrial la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

Confiscă de la fiecare inculpat suma de 175 USD și dispune restituirea către cetățenii turci C. B., Ș.S., Ș.S., D.E., D.S., D.E. și Ș.Y..

Constată că inculpații au fost reținuți 24 de ore de la 9.03.2010 la 10.03.2010.

Obligă inculpații la câte 2000 lei cheltuieli judiciare statului.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică azi, 17.03.2011.

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

LUJU.RO
WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO
LUJU.RO